

פרשת ויקהל

ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה (לה, כ)

מדוע נאמר כאן שיצאו "מלפני משה", ומה אנו למדים מכך?

אלא חשיבות גדולה יש לכך שעדת ישראל נקהלו אצל משה רבינו ושמעו את דבריו, שכן כאשר רואים את הרב ושומעים את דבריו נגרמת מכך השפעה גדולה.

וכן אנו מוצאים בגמרא מסכת עירובין (דף י"ג עמוד ב') שם אמר רבי שהסיבה שהוא מחודד יותר מחבריו היא משום שזכה לראות את רבי מאיר, וזאת משום שכאשר למד לפניו ישב רבי בשורה שמאחורי רבי מאיר.

והוסיף רבי ואמר שאם היה יושב לפניו ורואה את פניו של רבי מאיר היה הדבר גורם לו שיהיה מחודד עוד יותר, וכמו שכתוב (ישעיהו ל'): "והיו עיניך ראות את מוריך".

ובאמת מכח דברי הגמרא הללו נפסק להלכה ברמב"ם (הלכות תלמוד תורה פרק ד' הלכה ב') ובשולחן ערוך (יורה דעה סימן רמ"ו סעיף ט') & שהדרך הנכונה בלימוד התלמידים היא שיהיה הרב יושב בראש והתלמידים מוקפים לפניו כעטרה כדי שיהיו כולם רואים את הרב ושומעים את דבריו.

עד כדי כך גדולה השפעת הרב על תלמידיו.

פעם אחת הגיע לאנגליה הגאון רבי אהרון קוטלר, ראש ישיבת לייקווד.

מארחיו סיפרו לו שליד העיר לונדון מתגורר יהודי שכל חייו קודש לשיעורי תורה וחסד.&

ללא ליאות מוסר הוא את נפשו לארגן שיעורי תורה ולמעשי חסד רבים.

ביקש רבי אהרון לראות במו עיניו את האיש המופלא.

כאשר נפגשו השניים שאל רבי אהרון את איש החסד: אמור נא לי, מנין לך הכוחות המופלאים הללו?
סיפר האיש לרבי אהרון כי כל מרצו הרב בעשיית מעשים אלה נגרמו לו משום שפעם אחת בימי בחרותו זכה לראות לשעה קלה את רבי ישראל סלנטר פנים אל פנים!

ראיה זו - אמר האיש - מלהיבה את רוחי דע עצם היום הזה!

מקור: וקראת לשבת עונג